

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil – Słowenia) – SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o./Mestna občina Ljubljana

(Sprawa C-486/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Publiczny system wynajmu i wspólnego użytkowania elektrycznych pojazdów samochodowych – Rozróżnienie pojęć „koncesje na usługi” i „zamówienia publiczne na dostawy” – Dyrektywa 2014/23/UE – Artykuł 5 pkt 1 lit. b) – Artykuł 20 ust. 4 – Pojęcie „umów mieszanych” – Artykuł 8 – Określenie wartości koncesji na usługi – Kryteria – Artykuł 27 – Artykuł 38 – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 2 ust. 1 pkt 5 i 8 – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 – Załącznik XXI – Możliwość ustanowienia warunku dotyczącego rejestracji danej działalności zawodowej na podstawie prawa krajowego – Niemożność nałożenia tego warunku na wszystkich członków tymczasowego stowarzyszenia przedsiębiorstw – Rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 – Artykuł 1 ust. 1 – Obowiązek odniesienia się wyłącznie do „Wspólnego słownika zamówień” w dokumentach koncesji – Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 – Artykuł 1 ust. 2 – Brak możliwości odniesienia się do klasyfikacji NACE Rev. 2 w dokumentach koncesji]

(2023/C 7/12)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o.

Druga strona postępowania: Mestna občina Ljubljana

Sentencja

1) Artykuł 5 pkt 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/1827 z dnia 30 października 2019 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

„koncesję na usługi” stanowi czynność, poprzez którą instytucja zamawiająca zamierza powierzyć stworzenie usługi wynajmu i wspólnego użytkowania pojazdów elektrycznych i zarządzanie tą usługą wykonawcy, którego wkład finansowy jest w przeważającej części przeznaczony na zakup tych pojazdów, i w ramach której dochody tego wykonawcy będą zasadniczo pochodziły z opłat uiszczanych przez użytkowników tej usługi, ponieważ takie cechy mogą wykazać, iż ryzyko związane z wykonywaniem powierzonych usług zostało przeniesione na tego wykonawcę.

2) Artykuł 8 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827,

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia, czy próg stosowania tej dyrektywy zostaje osiągnięty, instytucja zamawiająca powinna oszacować „całkowity obrót koncesjonariusza wytworzony podczas okresu obowiązywania umowy, bez [podatku od wartości dodanej (VAT)]”, z uwzględnieniem opłat, jakie użytkownicy będą płacić koncesjonariuszowi, a także wkładów i kosztów, jakie poniesie instytucja zamawiająca. Jednakże instytucja zamawiająca może również uznać, że próg przewidziany dla stosowania dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, zostaje osiągnięty, w sytuacji gdy inwestycje i koszty, które koncesjonariusz ma ponieść sam lub wraz z instytucją zamawiającą przez cały okres obowiązywania umowy koncesyjnej, przekraczają w sposób oczywisty ten próg stosowania.

- 3) Artykuł 38 ust. 1 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z pkt 7 lit. b) załącznika V do tej dyrektywy i jej motywem 4 oraz art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 i pkt III.1.1 załącznika XXI do tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

instytucja zamawiająca może wymagać, w ramach kryteriów kwalifikacji i oceny podmiotowej kandydatów, aby wykonawcy byli wpisani do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego, pod warunkiem że wykonawca może powołać się na wpis, jaki uzyskał w podobnym rejestrze w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.

- 4) Artykuł 38 ust. 1 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z art. 27 tej dyrektywy i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego słownika zamówień (CPV)

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, aby instytucja zamawiająca, która nakłada na wykonawców wymóg bycia wpisanym do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, odnosiła się nie do Wspólnego słownika zamówień, złożonego z kodów CPV, lecz do kwalifikacji NACE Rev 2., ustanowionej w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych.

- 5) Artykuł 38 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z art. 26 ust. 2 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

instytucja zamawiająca nie może bez naruszania zasady proporcjonalności zagwarantowanej w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy wymagać, aby każdy członek tymczasowego stowarzyszenia przedsiębiorstw był wpisany w państwie członkowskim do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego w celu wykonywania działalności obejmującej wynajem i dzierżawę samochodów osobowych i furgonetek.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Eircom Limited/Commission for Communications Regulation

(Sprawa C-494/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Usługa powszechna i prawa użytkowników – Dyrektywa 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) – Artykuł 12 – Obliczanie kosztu i finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Jedyne dostawca usługi powszechnej i kilku dostawców usług telekomunikacyjnych działających na rynku – Określenie niesprawiedliwego obciążenia]

(2023/C 7/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)